

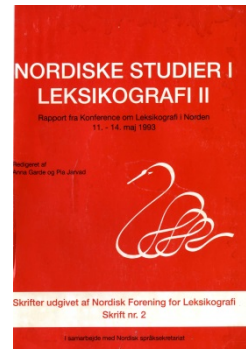
NORDISKE STUDIER I LEKSIKOGRAFI

Titel: Kontrastiv metaforik - presentation av ett lexikologiskt pilotprojekt

Forfatter: Kerstin Norén

Kilde: Nordiske Studier i Leksikografi 2, 1993, s. 227-236
Rapport fra Konference om leksikografi i Norden, 11.-14. maj 1993

URL: <http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/nsil/issue/archive>

© Nordisk forening for leksikografi

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre Nordiske studier i leksikografi (1-5) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

Kontrastiv metaforik

- presentation av ett lexikologiskt pilotprojekt

Kerstin Norén

En förstudie till projektet "Kontrastiv metaforik" ingår som en del i det s.k. lexikologi-programmet som humanistiska fakulteten vid Göteborgs universitet driver under en femårsperiod. Elzbieta Dura, Maja Lindfors-Viklund och Lena Rogström har, förutom jag själv, bidragit till projektet såväl med teoretiska synpunkter som med praktiskt arbete.

Först något om projektets namn. Om man med termen *kontrastiv* avser en jämförelse mellan två språk, så är namnet i viss mån missvisande. Visserligen har vi hittills mest gjort jämförelser mellan två språk, svenska och engelska, men avsikten är att fler språk så småningom ska behandlas. En mer korrekt term lär då ska vara *tvärspråklig*. Också termen *metaforik* är egentligen för begränsad. Ett syfte med projektet är att undersöka lexikaliska polysemier i olika språk, däribland metaforer som är så etablerade och förbleknade att de förtecknas i lexikon. Men också andra polysema betydelser är aktuella om de är etablerade. En mer adekvat term än metaforik vore alltså *polysemi*. Om rubrikers enda syfte vore att vara maximalt informationsrika borde projektet alltså kallas "Tvärspråklig lexikalisk polysemi". Men jag anser att rubriker också har till uppgift att vara kortfattade och låta bra, så att de därigenom blir lättare att komma ihåg och att referera till. Därav det valda projektnamnet.

Som underlag för analyserna har vi konsulterat stora enspråkiga definitionsordböcker. För engelskans del har vi huvudsakligen använt Longman Dictionary of Contemporary English och för svenskans del Svensk ordbok. Användningen av olika ordböcker har i sig medfört en del problem. Ett av dem rör själva uppdelningen i polysema betydelsemoment, som ju kan göras på lite olika sätt. Vi har dock haft god nytta av att de båda ovannämnda ordböckerna i stort sett genomgående ger exempel på varje polysem betydelse som anges. Ett annat problem rör fullständigheten i angivelserna av antalet olika betydelsemoment. Då man jämför två språks lexikon framgår snart att vissa av de olikheter man upptäcker snarare beror på lexikografiska än på språkliga skillnader, t.ex. genom att den ena ordboken tar upp ett betydelsemoment som förtigs i den andra. Förtigandet kan bero på skillnader i frekvens, etableringsgrad etc. men också på rena förbi-seenden. Ordböckernas uppgifter måste därför kompletteras av inhemska informanter, som kan ge en mer nyanserad bild än lexikon av polysema betydelsers användbarhet och som kan fylla i sådana luckor som inte beror på en verklig skillnad mellan språkens lexikala polysemi.

En annan effekt av att konfronteras med olika ordböckers sätt att hantera lexikalisk polysemi är att man måste aktualisera frågan om vad lexikaliskt etablerad betydelse egentligen är. Vissa metaforiska betydelser kan exempelvis anges i ordböcker. Men hur skiljer sig dessa betydelser från metaforisk användning av ord i liknelser? En tumregel kan vara att lexikaliskt etablerade substantiviska metaforer kan användas självständigt, utan något jämförelseled uttryckt. Både *lejon* och *gasell* kan användas om människor i liknelser (med eller utan *som* insatt), t.ex. *han var (som) ett lejon*, *hon är (som) en gasell*, men bara *lejon* kan användas fritt om människor utan jämförelseled: *de unga lejonerna i af-färsvärlden*, **gasellerna dansade på verandan*. Alltså kan *lejon* betraktas som lexikaliskt polysemt, men inte *gasell*. Så är fallet i Svensk ordbok. För verbpolysemis del kan en tumregel vara att ett lexikaliskt etablerat betydelsemoment kan användas absolut, dvs. utan objekt (eller adverbial) som indikerar att det är fråga om metaforisk användning. Så kan t.ex. *du fattar* betyda 'du förstår' (minst) lika väl som 'du tar tag'. Om den mentala betydelsen av *fatta* inte vore etablerad skulle man alltid behöva säga *du fattar min idé* e.d. För ett verb som *nå* gäller i viss mån detta omvända förhållande. I sin kärnbetydelse kan verbet användas absolut: *jag når (inte)*, men metaforiskt är en sådan användning knappast tänkbar, utan det metaforiska objektet bör finnas med: *nå goda resultat*. Liknande resonemang kan föras för adjektiv och vissa adverb.

Användning av ord i ordspråk faller normalt också utanför den lexikaliska polysemis domäner. *Mycket skrik för lite ull* kan parafrastras ungefär med 'mycket rabalder / oväsen / skrik för litet resultat'. Det ser av ordspråket ut som om *ull* kan betyda 'resultat', men det betyder ändå inte att *ull* lexikaliskt har den polysema betydelsen 'resultat'. Man kan inte säga exempelvis *det blev ingen ull av förhandlingarna den här gången heller*. Ordspråkens ord refererar propositionellt till hela, likartade situationer och kan inte ges en betydelse var för sig. Det kan inte heller ord i idiom. Metaforisk användning av ord i exempelvis allusioner och allegorier är mestadels också tillfällig och anges inte i lexikon.

Att tumregeln för lexikalisk metaforik handlar om jämförelseled är ingen tillfällighet. Vår semantiska analysmodell är inriktad på (informella) betydelsekomponenter, och metaforik kan i en sådan modell beskrivas som utbyte av en, eller ofta flera, komponenter. Utbytet grundas på likhetsrelationer av något slag, vilket förutsätter just jämförelser. Andra förändringar bland ett ords betydelsekomponenter kan vara tillägg av komponenter. Ett exempel är när *rulle* 'cylinder' också kan få den mer specialiserade betydelsen 'film'. "Tillägget" kan också innebära ett val av endera värdet på någon variabel som är obestämd i utgångsbetydelsen. Att både tillägg och val behandlas som en kategori beror på att de båda innebär en precisering av betydelsen. Förlust av komponenter är också vanligt. Då blir betydelsen mer generell: *brud* 'kvinna vid giftermålet; vanligen ung och tilldragande' blir 'ung och tilldragande kvinna'. Det sistnämnda exemplet visar också en fjärde typ av förändring, som kan kallas omhierarkisering av komponenter - 'ung' och 'tilldragande', som inte är framträdande i kärnbetydelsen, blir viktigare i den utvidgade betydelsen. Inte sällan samverkar de fyra förändringstyperna med varandra vid bildandet av polysema betydelser. Metonymier kan t.ex. räknas som ett slags kombination av tillägg och omhierarkisering - nya komponenter i företeelser i närheten av kärnordet

lyfts fram. Detta förekommer i svenskan bl.a. när verbalsubstantiv som betecknar en verksamhet, t.ex. *administration*, också kan användas om lokalerna där verksamheten sker eller om personerna som utför verksamheten i fråga. Slutligen kan också neutralisering av olika värden förekomma vid polysemier.

Uttrycksmässiga tumregler för att avgöra om polysemier som bygger på tillägg, förlust eller omhierarkisering av en kärnbetydelses komponenter har blivit etablerade i lexikonet är svårare att hitta än tumregler för utbyte. Generellt gäller emellertid för många polysema betydelsemoment i förhållande till kärnbetydelsen att de, som en effekt av betydelseförändringarna, har en annorlunda syntaktisk ram: *?min farbror* (om icke-släkting), *?såga fiol* (jfr *såga ved*), *en dödare tavla* (*har jag sällan sett*) (jfr *?en dödare man...*).

Syftet med projektet antyddes redan inledningsvis. Det är fråga om en detaljerad kartläggning av dels vilka lexikaliska polysemirelationer som finns i mänskliga språk i allmänhet, dels mellan hur olika språks lexikon utnyttjar olika typer av polysemi samt vilka enskilda ord som är bärare av polysemi.

Resultatet kan bl.a. tänkas bli systematiska beskrivningar av hur särspråks ordförråd skiljer sig åt i polysemiskt avseende. Om man t.ex. jämför engelskans och svenskans lexikon kan man märka en tendens att engelskan oftare och allmännare transitiverar rörelseverb som beskriver kroppsrörelse. I termer av semantisk komponentanalys, kompletterad med semantisk valensteori, skulle man kunna uttrycka denna förändring så, att man byter ut (det underförstådda) objektet för kroppsrörelsen, nämligen den egna kroppen (som är identisk med subjektet och därför normalt inte uttrycks; ev. kan man använda reflexivpronomen), mot ett annat objekt. Detta objekt kan beskrivas som 'en kropp som inte är identisk med subjektet'. Det kan i andra fall röra sig om något som inte lever, men som i vissa avseenden liknar en kropp. Enligt Longman är det helt etablerat på engelska inte bara att säga *he walks*, utan också *he walks his dog* och t.o.m. *he walks the ladder* (när man förflyttar stegen på ett sätt så att det ser ut som om den går). På svenska är *han promenerar sin hund* väl marginellt möjligt, men knappast *?hon promenerar stegen*. Om vi ändå förstår det sistnämnda exemplet betraktas det nog som en frisk och tillfällig metafor. Det finns fler exempel på skillnader mellan svenskans och engelskans lexikon av samma karaktär som denna.

En annan mer övergripande skillnad mellan svenska och engelska tycks vara att svenskan har en större benägenhet att låta verbalsubstantiv syfta inte bare på en handling utan också på medel för den eller resultatet av den. Det svenska ordet *betalning* är polysemt mellan handling och medel. I engelskan används olika avledningsändelser för de två betydelseerna - *paying* respektive *payment*. Också i andra liknande fall kan samma förhållande mellan språken observeras. Det rör sig dock bara om tendenser och frekvensskillnader, inte om någon absolut omöjlighet för engelskan att använda verbalsubstantiv polysemt. *Drawing* betecknar exempelvis både handling och resultat, precis som svenskans *teckning*.

Om vi flyttar uppmärksamheten från tendenser som gäller hela semantiska fält till skillnader mellan ekvivalenter inom ett semantiskt felt, hamnar vi i förhållanden som tycks vara mer slumpmässiga. Eventuellt kan de ibland betraktas som kulturberoende.

Både engelska och svenska skiljer på *cap* / *mössa* respektive *hat* / *hatt*. Men i svenskan är det *hatt* som används om företeelser med liknande form och funktion, t.ex. svamphatt och hatten till en tub. I engelskan är det i stället *cap* som är polysemt på detta sätt. Om orsaken till denna skillnad är en slump, eller om det beror på engelska och svenska mössors och hattars utseende är omöjligt att säga. En användare som söker uppgifter om lexikaliska polysemier (i ett främmande språk) skulle i sådana fall kunna vara mer hjälpt av en ordbok som är sorterad i semantiska fält med anknuten nätverk av polysemier i stället för på det traditionella sättet med ekvivalenter till grundbetydelser som enda utgångspunkt.

I exemplen med transitivering av vissa rörelseverb såg vi hur svenskan var mindre polysem än engelskan. I svenskans lexikon blir det alltså en "lucka" för vissa betydelsemoment jämfört med engelskan. Det omvända förhållandet gäller förstås också ibland, t.ex. när svenska verbalsubstantiv är mer polysema än engelska. De ovannämnda luckorna lycktes delvis vara uttryck för en systematisk skillnad mellan språken. Andra luckor rör bara enstaka ord. Det finns också "delvisa" luckor, dvs. betydelser som endast delvis stämmer överens. Komponentanalysen passar bra också för att beskriva vari dessa delvisa likheter och skillnader består. Delvis överlappning är f.ö. något som också kännetecknar många grundläggande ekvivalentpar, särskilt när man kommer utanför de konkreta föremålets räjong.

I en första omgång av projektarbetet har vi koncentrerat oss på verbpolysemi. Vi har valt prototypverb och frekventa verb ur vart och ett av de semantiska fält som Viberg presenterat (bl.a. Viberg 1990). Den (delvis hierarkiska) analysmodell vi har utarbetat innehåller ett begränsat antal semantiska komponenter som fördelas på tre huvuddelar av verbens betydelse: allmän referens, specifik verbpreferens och semantisk valens (relationell betydelse). Inom var och en av dessa huvuddelar finns ett antal variabler som kan anta olika värden. (Inkodning sker i ett s.k. attribut-värde-system). Varje polysem betydelse ges värden för de olika variablerna i detta system. Dessa värden utgör viktiga komponenter i betydelsen. På så sätt kan man se dels vad som skiljer olika polysema betydelser åt, dels på vilka sätt två språks lexikon är lika och olika. Som komplement till modellen finns möjlighet att ge fria kommentarer, som bl.a. kan bestå i finare semantiska distinktioner, frekvensuppgifter, uppgifter om grammatiska företeelser m.m.

I. De allmänna komponenter som varit aktuella vid verbanalysen är följande:

POTENTIELL/REELL

Ett kriterium för att välja en av dessa betydelser är att den förstnämnda kan kombineras med *möjligt* i en sats, den andra med *faktiskt*.

GENERELL/AKTUELL

Om verbbetydelsen är generisk kan den parafraseras med *brukar*, för aktuell betydelse är en sådan parafras inte möjlig.

KONKRET/ABSTRAKT

Konkret verbbetydelse antas föreligga om något av verbets valensled kan uppfattas med något av människans fem sinnen. Annars räknas betydelsen som abstrakt.

TIDSLIG/ICKE-TIDSLIG

Verb med reell och aktuell betydelse (de flesta verb) kan också ha tidslig betydelse. De kan då kombineras med tidsadverbial som anger tidsutsträckning eller tidpunkt. Icke-tidsliga verb kan inte kombineras med sådana adverbial.

DURATIV/MOMENTAN

Om verbbetydelse är durativa implicerar de tidsutsträckning och kan bl.a. kombineras med *länge* (Ekberg 1989:105). Momentana verbbetydelse kan kombineras med *plötsligt*.

Dessutom tillkommer komponenter från något av ett tjugotal semantiska fält, exempelvis LOKATIV, ÄGANDE, EXISTENS, VERBAL KOMMUNIKATION (Viberg). Kriterierna rör kombinerbarhet och parafrazyper. För att t.ex. lokativ betydelse ska sägas förekomma skall man kunna parafrasera en sats där den aktuella verbbetydelsen ingår med en sats som innehåller *där*, *därifrån* eller *dit* (POSITION resp. RIKTNING (KÄLLA/MÅL)). Ytterligare finindelningar i materialet kan göras efter önskemål.

II. Till de specifika verbvariablerna räknas endast skillnaden mellan status och process samt de olika aktionsarterna:

STATUS/PROCESS

Verbbetydelse som är statiska kan parafraseras med *ha* eller *vara*. De kan ej befrågas med *Vad hände?* (Platzack 1979:68). Processer kan däremot befrågas på det sättet.

Aktionsarter

ICKE-GRÄNSRELATERAD kan kombineras med tidsadverbial inledda av *i* (Andersson 1977:82).

GRÄNSRELATERAD kan kombineras med tidsadverbial inledda av *på* (Andersson 1977:82).

NEUTRAL (lexikalt obestämd mellan gränsrelaterad och icke-gränsrelaterad) kan kombineras med tidsadverbial inledda av både *i* och *på*.

ITERATIV (en kombination bestående av en icke-gränsrelaterad serie av gränsrelaterade skeenden) kan kompletteras med *regelbundet* (Platzack 1979:78f).

INGRESSIV/TERMINATIV

Gränsrelaterade (och neutrala) durativa verbbetydelse kan fokuseras på handlingens början och då parafraseras med *börja*, eller på handlingens slut och då kompletteras med *färdigt* (Norén 1990:76).

III. Valensleden och deras komponenter

Antalet valensled i modellen har hållits nere. Vi skiljer huvudsakligen mellan Agent, Upplivare och Objekt (två typer). Instrument anges också i vissa fall, även om det inte ingår i valensen.

Agenten betraktas som intentionell (vilket förutsätter bl.a. animathet). Kriteriet på INTENTION är att verbfrasen kan förekomma i imperativ (med agenten underförstådd) (Ekberg 988:77). Förekomsten av en agent säger alltså något om verbets betydelse. Icke-intentionella animata subjekt kallas Upplivare. Icke-intentionella, icke-animata subjekt kallas bara Subjekt.

Objekten indelas i sådana som påverkar aktionsarten (hos neutrala verb) och sådana som inte gör det. Till den förstnämnda kategorien räknas Lokation (rumsadverbial) och Tid (tidsadverbial) om de ingår i valensen och påverkar aktionsarten. De viktigaste betydelsekomponenterna hos aktionsartspåverkande objekt är AVGRÄNSANDE/OAVGRÄNSANDE. Avgränsande objekt kan kompletteras med *många* (jfr Platzack 1979:78f), oavgränsande med *mycket*. För övriga objekt finns en mängd komponenter som kan vara av intresse, t.ex. ANIMAT/INANIMAT, KONKRET/ABSTRAKT och AVGRÄNSAD/OAVGRÄNSAD. Dessa komponenter används vid behov för att skilja polysema betydelser eller två ekvivalenter åt. De kan också användas för att beskriva de aktionsartspåverkande objekten.

Instrument ges också komponenter efter behov.

Som exempel på hur modellen används beskrivs nedan analysen av ekvivalentparen *saw* - *såga* respektive *see* - *se*. För de polysema betydelsemomenten utöver utgångsbetydelsen anges endast vilka komponenter som avviker och vilken typ av avvikelser det är fråga om. Utgångsbetydelsen är i princip den betydelse som innehåller flest komponenter. De olika polysema betydelserna relateras till den betydelsen. Att de presenteras i en viss ordning är oviktigt; det viktiga är hur de förhåller sig till varandra. Beskrivningen är ett första försök; den kan säkert förbättras.

Svenska

1. *såga* Ex. *såga ved*

REELL

AKTUELL

KONKRET

TIDSLIG

DURATIV

FYSISK KONTAKT

(LOKATIV)

NEUTRAL

PROCESS

Agent

Objekt: föremål som ska delas

Engelska

1. *saw* Ex. *saw wood*

Samma komponenter som i svenska

/avskiljas

Instrument: såg e.d.

2. *såga* Ex. *de sågade sig elegant igenom försvaret.*

Omhierarkisering så att det lokativa elementet blir viktigare.

Tillägg (precisering) av komponenten LOKATIV med

RIKTNING > FÖRFLYTTNING.

Byte av Objektinnehåll från föremål till den egna kroppen.

Förlust av Instrument.

2. ?

3. *såga* Ex. *såga på fiolen.*

Tillägg (precisering) av komponenten NEUTRAL med ICKE-GRÄNSRELATERAD.

Byte av Objektinnehåll till ett föremål som ej ska delas.

Tillägg (precisering) av Objektets funktion till OAVGRÄNS.

Byte av Instrument till något sågliknande i utseende (och ljud) men ej liknande i funktion.

3. *saw* Ex. *He was sawing away at his fiddle*

Samma komp. som i svenska.

4. (*Den här veden är lätt att såga*)

-

4. *saw* Ex *this wood saws easily*Byte från reell till potentiell betydelse
Därigenom icke-tidlig m.m.5. *såga* Ex. *juryn sågade henne*/*hennes bidrag*

Byte från konkret till abstrakt betydelse. Tillägg (precisering av)

neutral aktionsart till GRÄNSRELATERAD, TERMINATIV.

Tillägg inom Objektet - det som avskiljs är icke önskvärt (och av speciell typ) samt AVGRÄNS.

Förlust av Instrument.

5.

-

jfr *spola*.

1. *se* 'uppfatta med synen'

Ex. *se en skymt av något.*

REELL

AKTUELL

KONKRET

TIDSLIG

PERCEPTION

DURATIV

ICKE-GRÄNSRELATERAD

PROCESS

Upplevare: (ICKE-INTENTION,
ANIMAT)

Objekt: KONKRET

Instrument: ögon

1. *see*

Ex. *see something in the fog.*

Samma komp. som i svenska

2. *se* 'titta'

Ex. *se (på) TV; se sig i spegeln*

Byte från Upplevare till Agent

(dvs. från ICKE-INTENTION
till INTENTION)

2. *see*

Ex. *For more information, see p. 5*
samma komp. som i svenska

3. *se* 'kunna se'

Ex. *hon ser inte så bra*

Byte från REELL till POTENTIELL

3. *see*

Ex. *he doesn't see very well*
samma komp. som i svenska

4. *se* 'uppleva, erfara'

Ex. *Huset har sett bättre dar*

Förlust av Objektsprecisering

Byte av Instrument från ögon

till alla sinnen (eller själen)

(I det svenska exemplet även
animering av subj.)

4. *see*

Ex. *we have seen some good*
times together

Samma komp. som i svenska

5. *se* 'möta, träffa'

Ex. *hon vill aldrig se honom mer*

Neutralisering så att Upplevaren

också är Agent. Byte från ICKE-

GRÄNSREL. till GRÄNSREL.

Byte från PERCEPTION till SO-
CIAL KONTAKT

5. *see*

Ex. *the doctor can't see you yet*

Samma komp. som i svenska

Tilllägg till Objekt: ANIMAT
Förlust av Instrument

6. se 'bjuda'

Ex. *se någon på en kopp kaffe*

Byte från PERCEPTION till
ÅGANDE. Tilllägg av LOKATION,
preciserad till RIKTNING mot
ett MÅL.

Byte från ICKE-GRÄNSREL.
till GRÄNSREL.

Byte från Upplevare till Agent
Förlust av Instrument.

6. ?

7. se 'tänka sig; föreställa sig'

Ex. *som jag ser saken*

Byte från KONKRET till ABSTRAKT.

BYTE från PERCEPTION till
KOGNITION.

Objektet byts ut och preciseras
till tankar o.d.

Byte av Instrument: hjärnan.

7. see

Ex. *the way I see it*

Samma komp. som i svenska

8. see 'inse; förstå'

Ex. *hon kunde inte se meningen
med det hela*

BYTE från KONKRET till AB-
STRAKT.

Byte från PERCEPTION till
KOGNITION.

Byte från ICKE-GRÄNSREL.
till GRÄNSREL.

Objektet byts ut och preciseras
till tankar o.d.

Byte av Instrument: hjärnan

8. see

Ex. *now I see what you mean*

Samma komp. som i svenska

9.

-

9. see 'follow'

Ex. *someone ought to see the
children safely home*

Byte ICKE-GRÄNSREL. till
NEUTRAL.

Byte från PERCEPTION till

LOKATION,

som preciseras genom tillägg av

RIKTNING mot ett MÅL.

Byte av Upplevare till Agent.

Byte av Objektinnehåll till ANIMAT.

Förlust av INSTRUMENT.

Genomgången av likheter och skillnader mellan de två ekvivalentparen ovan är inte gjord i projektets inkodningsformat utan på fri hand. Vid den riktiga inkodningen kopplas materialet till Språkdatas övriga material (via Ingres). Det kan sedan användas som hjälpmedel för att förbättra en- och, framgör allt- flerspråkiga ordböcker. Ett problem med sådana ordböcker för närvarande är att de i stor utsträckning överlåter åt läsaren att tolka polysema betydelser riktigt genom att de endast antyder sökriktningen. Angivelser som *äv. abstrakt* och *äv. bildligt/metaforiskt* är ganska lite informativa. Utgångsantagandet tycks vara att polysemirelationer, inklusive metaforik, är universella och därför begripliga för alla människor. Att detta inte är ett oproblemiskt antagande hoppas jag att ovanstående genomgång har visat. I förlängningen kan en noggrann och detaljerad genomgång av vilka olika betydelseförändringar som kan ligga bakom t.ex. en etikett som *metaforiskt* bidra också till att förenkla översättning, inklusive automatisk sådan.

Litteratur

Andersson, E. (1977) *Verbfrasens struktur i svenskan*. Åbo.

Ekberg, L. (1989) *Gå till anfall och falla i sömn*. Lund (Lundastudier i nord. språket. A:43).

Longman Dictionary of Contemporary English. (1987) Harlow, Essex.

Norén, K. (199). Svenska partikelverbs semantik. Inst. för svenska språket. Göteborg. (Stencil).

Platzack, C. (1979) *The semantic interpretation of aspect and aktionsarten*. Dordrecht.

Svensk ordbok (1986) Stockholm.

Viberg, Å. (1990) Svenskans lexikala profil. I: *Svenskans beskrivning* 17. Åbo akademi.